

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.440/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe., eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Katona-Győr Patrícia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 11.K.700.140/2023/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a 2022. július 1. napjától 2022. július 31. napjáig terjedő időszak tekintetében hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti, egyebekben részben megváltoztatja, és a megbízási díj összegét 985.592 (kilencszáznyolcvanötezer-ötszázkilencvenkettő) forintra leszállítja, a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2021. február 19. napjában határozza meg, részben pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. szeptember 1. napjától 2022. június 30. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként az alperes helység1 Rendőrkapitánysága állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, a működési körzete többször változóan település1, illetve település2 község volt; 2020. szeptember 1. napjától mindkét település. A felperes működési körzete a helység1 Rendőrkapitányságon kialakított csoport1 (a továbbiakban: csoport1) működési körzetének (a fentiekben túl további 24 település) része volt.

[2] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen, ellentételezés nélkül látott el a saját, illetve a csoport1 működési körzetén kívül járőrfeladatokat, valamint a saját körzetén kívül egyéb [ügyintézésrel kapcsolatos, Központ1 (a továbbiakban: TIK) általi küldési, sebességmérési] feladatokat. A többletfeladatok ellátása miatti megbízási díj igényre vonatkozó szolgálati panaszát az alperes a határozatszám1 számú határozatával a perbeli időszakra vonatkozóan elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[3] A felperes a keresetében a 2019. szeptember 1. és 2022. július 31. napjai közötti időszak vonatkozásában az alperest megbízási díj jogcímén 1.014.580 forint tőke és annak középidoarányosan számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontját, (2)-(5) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) rendelkezéseit, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24., 44-46. pontjait jelölte meg. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek a keresetben megjelölt időszakra megbízási díj jogcímen 1.014.580 forint tőkét, valamint ezen összegnek 2021. március 6. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletére, valamint a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 21., 37., és 72. c) pontjaira alapította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a csoportl létrehozása nem eredményezheti az eredeti működési körzet megváltoztatását. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt többletfeladatok elvégzése megfelelt volna a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak, az eseti jelleggel való elvonás feltételeinek. A felperes a többletfeladatokat nem a saját működési körzetén belül, hanem azon, valamint a csoportl működési körzetén kívül is ellátta. Az irányadó bírói gyakorlat szerint, amennyiben a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat a saját beosztása alóli mentesítés nélkül többletfeladatként látja el, a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra jogosult. A körzeti megbízotti beosztás elsődleges célja a közvetlen kapcsolat kialakítása és fenntartása az állampolgárokkal, emellett kell a rendőri jelenlétet is biztosítani a KMB Szabályzat 37. pontja szerint a szolgálatteljesítési idő legalább 70%-ában. Ezzel szemben a járőr alapvető feladata rendőri jelenlét megteremtése és ezzel a közrend biztosítása. A felperes által végzett járőri és egyéb feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához, ezen feladatokat a csoportl működési területén kívül látta el. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatok a munkaköri leírásban nem bővíthetők önkényesen, a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített beosztása volt, az alperes csak a beosztás keretein belül határozhatta meg a munkaköri feladatait. A felperes tartósan, visszatérő jelleggel, szinte minden hónapban látott el a működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó feladatokat, mely után ellentételezésre jogosult. A megbízási díj megilleti a különleges jogrend alatt történt feladatellátásra nézve is, figyelemmel arra, hogy ebben az időszakban is rendszeresen osztották be egyéb feladatokra a működési körzetén kívül. A megbízási díj megállapításánál nem annak volt jelentősége, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem annak, hogy a többletfeladat az eredeti beosztáshoz tartozott-e. A felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a csoportl működési körzetében. Az ügyintézés címén megjelölt feladatok egy része nem körzeti megbízotti feladattal állt összefüggésben, hanem egyéb tevékenység volt (például iratok elvitele bíróságra, ügyészségre), erre tekintettel ezen feladatok is beosztáson kívüli feladatként vehetők figyelembe. A felperes szinte minden szolgálatban ellátott TIK küldéssel kapcsolatos feladatot, valamint havonta legalább egy alkalommal sebességmérést, melyek szintén nem körzeti megbízotti feladatok. Mivel az ellátott többletfeladatok visszatérő és rendszeres jellege megállapítható volt, a megbízási díjra a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogosult.

[6] A megbízási díj mértéke körében figyelembe vette, hogy a rendszeren ellátott többletfeladatok miatt a körzeti megbízotti feladatok ellátása háttérbe szorult, a felperes több különböző típusú feladatot is ellátott; ezért nem tartotta indokoltnak a jogszabályi minimum alkalmazását, a megbízási díjat annak közeli mértékében, a kereset szerinti 75%-ban határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, a 31/2015. BMr. [helyesen: 30/2015. BMr.] 2. számú mellékletét, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését, a KMB Szabályzat hivatkozott rendelkezéseit, melyeket helytelenül értelmezett és azokból téves jogkövetkeztetést vont le. Az elsőfokú bíróság a csoportl létrehozásával kapcsolatos jogalkotói szándékot tévesen értelmezte és a KMB Szabályzat 15. pontját sértő módon határozta meg annak fogalmát. A KMB Szabályzat 15. pontja előírja a rendőri feladatok összehangolását, melynek értelmében a csoportlót úgy kell megszervezni, hogy a körzetben a folyamatos rendőri felügyelet, lefedettség biztosított legyen. A munkáltató élt a fenti norma által biztosított lehetőséggel, ennek értelmében a felperes jogszerűen láthatott el a csoportl működési területén járőri feladatokat is. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 72/c. pontját, mely a csoportl körzet leírásáról, és nem a körzeti megbízotti körzet leírásáról rendelkezik. Pusztán technikai jellegű előírás, hogy a működési körzetek elkülönítésével kell a csoportl körzet leírását megállapítani. Vitatta, hogy a felperes rendszeresen látott el a működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó feladatot, mert a 35 hónap alatt 464 szolgálatból 163 eset nem értelmezhető rendszeres feladatellátásnak, nem értékelhető többletfeladatként, ezért nem alapozza meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot. A különleges jogrend idején a KMB Szabályzat 21. c) pontja általános jelleggel teszi lehetővé a körzeti megbízott elvonását a működési körzetéből és nem határozza meg, hogy ebben az időszakban csak a különleges jogrenddel szorosan összefüggő feladatokat láthat el, vagy egyéb feladatokat is elvégezhet. Mindezek miatt az egyéb feladatok ellátását is előírhatta a felperes részére, és csak eseti jelleggel vonta el a körzeti megbízotti körzetéből. A felperes nem végzett olyan és annyi többletfeladatot, amely megteremti a megbízási díjra való jogalapját.

[8] A megbízási díj mértéke tekintetében a mérlegelési szempontokat a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése és a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdései határozzák meg. A felperes által eseti jelleggel elvégzett csekély számú feladatok nem jelentettek többletterhet és nem nehezítették a körzeti megbízotti feladatok ellátását, ezért a 75%-os megbízási díj eltűlt. A többletfeladatok szélesebb szaktudást nem igényeltek, továbbá az azokat lefedő beosztások a körzeti megbízotti beosztáshoz képest alacsonyabb besorolásúak voltak, ezért a besoroláshoz tartozó illetmény is alacsonyabb. A körzeti megbízott bére a többletfeladatok ellátása esetén is változatlan, tehát a felperes több bért kapott ugyanazon feladat ellátásáért, mint az alacsonyabb beosztásban lévő kollégája, az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatokat mindvégig magasabb illetménnyel látta el. A felperes nem látott el jelentős mértékben többletfeladatokat, mert mind a járőri, mind a körzeti megbízotti tevékenység alapvetően rendészeti jellegű, továbbá a feladatok párhuzamosak, azonosak voltak és átfedték egymást, komoly többletterhet nem jelentettek.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a kialakult bírói gyakorlat alapján a más feladatok elvégzésére történő utasítása nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását, az elvégzett többletfeladatokért többletdíjazásra jogosult. Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amit az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna. A KMB Szabályzat 15. és 24. pontjai alapján megállapítható, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be és kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Ebből következően a működési körzetén kívül nem vehető igénybe járőrszolgálatra, a norma nem ad felhatalmazást az alperesnek arra, hogy bármilyen rendészeti feladatot elláttasson vele. Amennyiben az alperes álláspontja

helytálló lenne, akkor is megalapozott lenne a megbízási díj iránti igénye, mert rendszeresen a csoporton kívül is ellátott többletfeladatokat.

[10] A megbízási díj mértékével kapcsolatban előadta, hogy alacsonyabb beosztású pozíció helyettesítésért is jár a megbízási díj, ami azonban nem jelenti azt, hogy az feltétlenül csak a jogszabály szerinti minimum összegben állapítható meg. A 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésére, valamint a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a körzeti megbízott és a járőri beosztás különböző, normális esetben a két beosztás feladatait párhuzamosan hajtják végre; a két beosztás között van némi átfedés, azonban azok tartalmukban alapvetően és lényegesen különböznek. Keresetében részletesen megindokolta a 75%-os megbízási díj mértéket, melyet a következőkes bírói gyakorlat is alátámaszt. A Hszt. 71. § (5) bekezdése széleskörű mérlegelést enged az összegszerűségnél, a minimum összeg megállapítása csak akkor indokolt, ha a kizárólag a minimum összeg arányos a többletfeladattal. A jelen esetben viszont a határozatban hivatkozott egyetlen körülménnyel szemben öt másik figyelembe veendő indok támasztotta alá a magasabb megbízási díjat. Valóban figyelembe kell venni, hogy a körzeti megbízotti beosztásnál alacsonyabb a járőri beosztás, viszont további tényezők – komoly többletteher, különböző feladatok ellátása, időben is jelentős terjedelmű feladatok ellátása, tiltott átkísérés, a jelenlegi érték- és árviszonyok – is indokolják a magasabb összegű megbízási díjat. Az elsőfokú bíróság a releváns körülmények összességében történő megfelelő értékelésével állapította meg a megbízási díj mértékét. Az a körülmény, hogy 464 szolgálatból 163 szolgálatban látott el a csoporton kívül is többletfeladatot, nem lebecsülhető adat, emellett a saját körzetében is el kellett látnia a feladatait.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során hivatalból megállapította, hogy a felperes a kereseti kérelmében a 2022. június 30. napjáig terjedő időszakra előterjesztett szolgálati panaszt elutasító határozatszámmal számú határozatban elbírált időszakon túlterjeszkedett, amelynek jogkövetkezményét azonban az elsőfokú bíróság ítéletében nem vonta le.

[13] Ahogyan arra a Kúriának a közszoigálati jogviszonyokban a megelőző eljárás fogalmáról szóló 1/2022. (VI. 08.) KK véleménye is felhívta a figyelmet, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak – pl. a Hszt. hatálya alá tartozó, a szolgálati panasz elbírlására irányuló eljárásnak – kell megelőznie. A Kp. 48. § (2) bekezdése értelmében a bíróság az (1) bekezdés a)-j) pontjában foglaltakat az egész eljárás során hivatalból veszi figyelembe. A keresetlevél visszautasításának elmaradása esetén – az eljárás későbbi szakaszában – az eljárás

megszüntetésének szabályait kell alkalmazni [Kp. 81. § (1) bekezdés a) pont]. A Kúria és a Fővárosi Ítéltábla több döntésében is arra az álláspontra helyezkedett (Kúria Kf.VII.45.197/2021/4., Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.389/2023/4., 4.Kf.700.428/2023/5.), hogy a kereset nem irányulhat olyan megbízási díjra, illetménykülönbözetre, amelyet a felperes a panaszeljárás keretében nem igényelt és az alperes nem bíralt el. Eltérő értelmezés esetén az igényérvényesítés (a panaszeljárás) Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). A felperes keresetében megjelölt 2022. július 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszak vizsgálata – megelőző szolgálati panasz és annak elbírálása, mint más közigazgatási eljárás megléte hiányában – idő előttinek bizonyult, a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontra figyelemmel a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás e részben történő megszüntetésének lett volna helye. Emiatt a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezve a szolgálati panasszal el nem bíralt időszakra, a 2022. július 1. napjától 2022. július 31. napjáig igényelt megbízási díj iránti kereset erejéig az eljárást megszüntette.

[14] Az alperes fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a 31/2015. BMr. [helyesen: 30/2015. BMr.] 2. számú mellékletének, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[15] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a csoport1 működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta.

[16] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[17] A perben csatolt – nem vitatott – feladatkimutatásra tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát lényegében az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a

rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapol meg.

[18] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. A perbeli időszakban hatályos KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen ugyan beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a csoport1 működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem szinte havi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. E tekintetben alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében a többlet feladatellátás csekély számát (464 össz-szolgálatból 163 eset), mert a feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett járőrszolgálatot a saját működési körzetén kívül. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4.).

[20] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban

(Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[21] Az ítéltábla egyetértett a felperes azon érvelésével, miszerint a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a peresített időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[22] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[23] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát. Az alperes fellebbezésében a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének és a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdéseinek sérelmét kifogásolva arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában – meghatározott mérték az eseti jelleggel elvégzett, csekély számú egyéb feladatra figyelemmel eltűzött, hiszen az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatok a felperes számára többletterhelés nem jelentettek, szélesebb szaktudást nem igényeltek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, és az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült; az ellátott feladatok fellebbezésben állított csekély számát pedig az alperes – a perben általa nem vitatott kimutatás adataival szemben – nem igazolta, számszaki levezetéssel nem támasztotta alá. Az e körben megjelölt további érve, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletterhelés, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[24] Az elsőfokú bíróság a fent részletezettek szerint a megbízási díj összegszerűsége körében megalapozott döntést hozott, azonban a másodfokú bíróság a marasztaló ítéleti rendelkezést vitató fellebbezés keretei között eljárva az érvényesített követelés kapcsán hivatalból észlelte a [12]-[13] bekezdésekben ismertetett pergátló akadályt, mely okból a megbízási díj elsőfokú ítéletben szereplő marasztalási összegét a szolgálati panasz határozattal le nem fedett (2022. július 1. napjától 2022. július 31. napjáig terjedő) időszakra eső, az elsőfokú bíróság által a kereseti kérelem szerint a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékkel számított összegével – a keresettel túlterjeszkedett munkanapokra arányosan járó 28.988 forinttal csökkentve – 985.592 forintra leszállította, és ennek megfelelően módosította a késedelmi kamatfizetés középarányos kezdő időpontját.

[25] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megszüntetési okkal érintett részét a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a pergátló akadályra figyelemmel e részében az eljárást megszüntette; ennek következményeként a Kp. 109. § (2) bekezdése szerint a megbízási díj összegét és a kamatfizetés kezdő időpontját megváltoztatta, ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a túlnyomó részt (97 %) pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Ennek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a fenti körülményekkel arányban állónak ítélte a 97 %-os pernyertességi arányt is figyelembe véve.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége, valamint a felperest a munkavállalói költségkedvezménye alapján megillető személyes költségmentesség folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. március 27.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró